

פדיון הבן

מצוות עשה מן התורה לפדות בן ראשון לאימו הישראלית מיום שלושים ומעלה בחמישה סלעים. כיום דמי הפדיון הם בשווי של 50 גרם כסף.

אֲשֶׁתִּי הַיִּשְׂרָאֵלִית יִלְדָה לִּי בֶן זֶה הַבְּכוֹר.
זֶה בְּנִי בְּכוֹרִי. וְהוּא פֶטֶר רְחֵם לְאִמּוֹ הַיִּשְׂרָאֵלִית. וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא צָנָה לְפָדוֹתוֹ.
שְׁנֵאמַר: "וּפְדוּיָו מִבֶּן חֹדֶשׁ תִּפְדֶּה. בְּעֶרְכָּךְ כֶּסֶף חֲמִשָּׁת שֶׁקֶלִים בְּשֶׁקֶל הַקּוֹדֶשׁ.
עֲשֵׂרִים גֶּרָה הוּא". וְנֵאמַר: "קִדָּשׁ לִי כָל בְּכוֹר פֶּטֶר כָּל רְחֵם בְּבִנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאָדָם
וּבְבִהֵמָה לִי הוּא".

הכהן ישאל את האב:

מַה בְּעִיַת טְפִי. לִיתֵן לִי בְנֶךָ בְּכוֹרְךָ שֶׁהוּא פֶטֶר רְחֵם לְאִמּוֹ. אוּ בְעִיַת לְפָדוֹתוֹ בְּעֵד
חֲמֵשׁ סְלָעִים כְּדַמְחִיבֶתָּ מְדַאֲרִייתָא?

(או בתרגום לעברית: מה תרצה יותר, לתת לי את בנך בכורך שהוא פטר רחם לאמו או תרצה לפדותו בעבור חמשה סלעים כפי שמחייבת התורה?)

האב משיב לכהן בהחזיקו בידו דמי הפדיון חמשת הסלעים ואומר לו:

חֲפָץ אָנִי לְפָדוֹת אֶת בְּנִי וְהִילַךְ דְּמֵי פְדוּיוֹ כְּדַמְחִיבֶתִּי מְדַאֲרִייתָא.

לפני שמוסר את הכסף לידו של הכהן האב מברך:

בְּרוּךְ אַתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו. וְצִוָּנוּ עַל פְּדוּיֵן הַבֶּן.
בְּרוּךְ אַתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. שֶׁהֲחִינּוּ וְקִיַּמְנוּ וְהִגִּיעְנוּ לְזִמְנוֹ הַזֶּה.

הכהן מעביר את דמי הפדיון מעל ראש הבכור ואומר:

זֶה תַחַת זֶה, זֶה חִילוּף זֶה, זֶה מְחוּל עַל זֶה. וַיִּכְנַס זֶה הַבֶּן לְחַיִּים לְתוֹרָה וּלְיִרְאָת
שָׁמַיִם. יְהִי רְצוֹן שְׁפָשֵׁם שְׁנִכְנַס לְפְדוּיֵן בֶּן יִכְנַס לְתוֹרָה וּלְחֻפָּה וּלְמַעֲשֵׂים טוֹבִים
אָמֵן.

הכהן שם את ידיו על ראש הילד ומברך אותו:

יְשִׁימְךָ אֱלֹקִים כְּאֶפְרַיִם וְכַמְנַשֶּׁה.
יְבָרְכֶךָ ה' וַיִּשְׁמְרֶךָ.
יָאֵר ה' פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶנֶךָ.
יִשָּׂא ה' פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לְךָ שְׁלוֹם.
כִּי אוֹרֶךְ יָמִים וַיִּשְׁנוֹת חַיִּים וְשְׁלוֹם יוֹסִיפוּ לְךָ.
ה' יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל רָע וְיִשְׁמַר אֶת נַפְשְׁךָ.

הכהן מברך על הכוס:

בְּרוּךְ אַתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן.

סעודת מצוה